

Vi taler meget om sørøvere i disse år. Enten fordi Johnny Depp har smidt alle kunstneriske ambitioner ud med badevandet og iført sig Jack Spurvs homoerotiske sørøverpersona, som på magisk vis virker overbevisende cool på mænd og sært dragende på kvinder, eller fordi hårdt arbejdende søfolk og klodsede lystsejlere falder i brutale somaliske piraters kløer. Nu har jeg faktisk lidt erfaringer med pirater. Da min lillebror var lille - faktisk bare en knægt, var han meget optaget af sørøvere. Faktisk udtænkte han sindrige fælder, som piraterne kunne gå i. Hvad han helt præcist ville gøre med dem, når han havde fanget dem, tror jeg ikke rigtigt havde krydset hans spæde sind. Det væsentlige var at fange en vaskeægte pirat. En dag, havde knægten udtænkt, at hvis man lagde gamle penge i vindueskarmen, så kunne det sandsynligvis tiltrække en skattejagende søulk. Knægten havde styr på sine piratjagtredskaber. Han var bevæbnet til tænderne med en muskedonnerlignende legetøjspistol. Så kunne jagten gå ind. Ventetiden mellem at fælden er lagt og piraten uværgerligt ville gå i den, var lidt lang. Men min far havde en plan. Måske skulle brormand faktisk få et eksemplar i fælden, så han sendte mig ud til vinduet, så jeg kunne gnække piratagtigt, mens mine grådige fingre skulle stjæle knægtens gamle penge. Åhh ja hvilken plan. Drengen ville jo blive slagen med angst. Hvad kunne fryde en storebror mere? Så jeg listede hen til vinduet, hvor ventetiden ved fælden havde lullet knægten hen i en tilstand af falsk sikkerhed. Lidet anede han, hvad der ventede. For pludselig puslede det jo i vindueskarmen. En hånd rakte op og begyndte at rage pengene til sig, og en gnækkende piratlatter sejlede ind gennem vinduet. Drengen stivnede i angst med vidt opspilede øjne. Han mistede mælet, men havde dog alligevel åndsnærværelse nok til at affyre

Christian Langballe om sørøvere

Skrevet af Christian Langballe

Tirsdag, 01. november 2011 20:24 - Senest opdateret Tirsdag, 01. november 2011 20:56

---

muskedonnerpistolen...men klik. Den var ikke ladt. Så brød han sammen i gråd, mens pirathånden med pengene i sine kløer forsvandt fra vinduet. Vores far indså da, at spøgen nok var lige på den grove side, så han skyndte sig at trøste drengen, mens den storgrinende storebror kom ind og forklarede sagens rette sammenhæng. Hvad er moralen så? Hvis man har en stor storebror og en spøgefugl af en far, så må man påregne, at der går pirater i ens piratfælde. Heldigvis en pirat af den gamle skole. Aarrggghhh